

5. Про статус народного депутата України : Закон України № 2790-XII від 17 листопада 1992 року URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2790-XII>.

6. Тацій В. Я. Объект и предмет преступления в советском уголовном праве : учеб. Пособие. Харків : Вища школа. Изд-во при ХГУ, 1988. 198 с.

7. Фролов Е. А. Спорные вопросы общего учения об объекте преступления. Сборник ученых трудов Свердловского юридического института. 1969. Вып. 10. С. 184–225.

Устимчук Владислава Петрівна,

курсант 3-го курсу ННІ № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент ***Левченко Ю. О.***

СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ ПОШИРЕННЯ НАРКОМАНІЇ СЕРЕД МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Анотація: Мета статті полягає у розкритті проблеми поширення наркоманії серед молоді в Україні, а також заходи боротьби з нею та встановленню, що вживання наркотичних засобів та психотропних речовин безпосередньо пов'язане з ростом злочинності.

Ключові слова: наркоманія, наркотичні речовини, наркозлочинність, незаконний обіг, причини злочинності.

Summary: The purpose of the paper is to reveal the problem of the spread of drug addiction among young people in Ukraine, as well as measures to combat it and to establish that the use of narcotic drugs and psychotropic substances is directly related to the increase in crime.

Keywords: drug addiction, narcotic substances, narcotilus, illicit trafficking, causes of crime.

Типовими умовами, що сприяють зростанню злочинності в сучасному світі, визнаються урбанізація, екологічні проблеми, інші тіньові сторони цивілізації і технічного прогресу.

Суб'єктивними факторами злочинності є такі суспільні явища, як алкоголізм, наркоманія, пропаганда в засобах масової інформації і мистецтві насильства, розпусти, бездуховності.

За останні роки майже вдвічі зросла кількість осіб, які перебувають на обліку в медичних закладах із діагнозом наркоманія - стан періодичної або хронічної інтоксикації натуральною або синтетичною наркотичною речовиною, що характеризується потягом до даної речовини, а також психічною і фізичною залежністю від ефекту дії цієї речовини. Найбільш ризикова і чисельна вікова група – молоді

люди 15–30 років, їх серед наркоманів 95 %. Вживання юнаками і дівчатами наркотичних речовин стає досить поширеним явищем, перш за все тому, що сьогодні наркотики продаються майже відкрито, і навіть поширюються через мережу Інтернет [2]. За даними Міністерства охорони здоров'я України, щороку в Україні реєструють 100 тисяч нових хворих, хоча необхідно визнати, що офіційна статистика суттєво відрізняється від реальної у бік заниження цифр. Є підстави вважати, що кількість споживачів наркотичних засобів у 10 разів більша, ніж за офіційними даними. [3, с. 73–77]

Дуже часто серед молоді можна почути думку, що ніякої залежності від наркотиків немає. Тобто підлітки рідко коли мають повну інформацію і можливо, біда трапляється саме через її відсутність. Відбувається це тому, що наркотики мають найбільшу привабливість серед тих речовин, які можуть принести задоволення.

В обласних і районних містах України, відповідно до різного роду опитування, майже 85% молоді спробували наркотик хоча б один раз. Дослідження Харківського НДІ неврології і психіатрії свідчать, що один наркоман за своє недовговічне життя (до 40 років) втягує у вживання наркотиків до 200 осіб. [4, с. 63–66]

Наркоманія в Україні – це загроза національній безпеці. Це пов'язано з тим, що про ці злочини або взагалі неповідомляється правоохоронним органам, або вони не реєструються через якісь причини. Наркоманія супроводжує різні форми злочинності, тому що, по-перше, з метою отримання наркотиків наркомани вчиняють тяжкі й особливо тяжкі корисливі і корисливо-насилені злочини. По-друге, наркомани часто чинять злочин під безпосереднім впливом наркотиків на психіку. Взаємозв'язок наркоманії і злочинності виявляється також у вчиненні протиправних дій, пов'язаних із незаконними операціями з наркотиками (виготовлення, збереження, збут, придбання). Стрімке зростання кількості наркоманів в Україні призводить до активного формування транснаціонального наркобізнесу як однієї з основних ланок організованої злочинності. Удосконалюються професіоналізм і організованість злочинців у сфері незаконного обігу наркотиків. Кримінальні угруповання формують розгалужену мережу розповсюдження наркотичних засобів та психотропних речовин, активно розширюють зв'язки за кордоном з аналогічними кримінальними угрупованнями [4, с. 63]. Негативну роль у поширенні наркотиків в Україні має економічне та політичне становище в країні в даний час. Вся правоохоронна система багато в чому деморалізована. Конкретних і системних дій з боку поліції не спостерігається. Проаналізувавши результати роботи Національної поліції за 2017 рік з протидії наркоманії, на сайті МВС, можна сказати, що прогрес є, тобто ми спостерігаємо покращення показників відносно 2016 року, а саме задокументовано на 25 % більше фактів незаконного обігу наркотиків, в 2,3 рази більше задокументовано фактів збуту наркотичних засобів, вилучено 4 тони наркотичних засобів та психотропних речовин, також

знешкоджено 588 наркопритонів (2016 – 449), 51 міжнародний канал надходження (2016 – 5), 115 нарколабораторій (2016 – 95), є окремі епізоди з затримання наркокур'єрів, але це явно недостатньо для успішної боротьби з наркоманією [1].

Розуміючи реальну загрозу нації, Кабінетом Міністрів України у серпні 2013 р. була схвалена Стратегія державної політики щодо наркотиків на період до 2020 р., в якій не тільки були проаналізовані причини та умови наркоманії, а й намічені конкретні заходи по боротьбі з нею. Однак ці, загалом конкретні і хороші заходи залишилися на папері через відсутність необхідного фінансування [5]. Необхідність розроблення цієї Стратегії також була зумовлена і тим, що поширення наркоманії та наркозлочинності в Україні за останні десять років стало однією з найгостріших суспільних проблем, нерозв'язання якої призводить до заподіяння шкоди здоров'ю людини, негативного впливу на соціальну сферу, а також є загрозою національній безпеці держави. Велика увага в Стратегії приділяється профілактиці наркоманії, особливо в дитячому та молодіжному середовищі, яке є пріоритетним напрямком соціальної політики держави.

Отож, наркоманія вже загрожує розвитку і добробуту нації, а суспільство до кінця ще не усвідомило, яку непоправну шкоду, загрозу вона створює для фізичного, морального здоров'я нації, її генофонду. До подолання наркоманії необхідно залучити якомога найбільшу частину населення, підприємства, установи тощо, при цьому правоохоронні органи повинні розробити комплекс заходів, спрямованих на випередження та протидію обігу наркотиків у державі, шляхом ліквідації причин та умов, що сприяють їх розповсюдженню.

Список використаних джерел

1. Офіційний веб-сайт МВС України. Стан та структура злочинності в Україні: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/813157>.
2. «На голці». Експерти ООН: оціночна кількість ін'єкційних наркоманів в Україні – 290 тисяч: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/1946418.html>.
3. Піщенко Г. Соціокультурні та геополітичні чинники поширення наркоманії та ВІЛ/СНІДу в Україні / Г. Піщенко, О. Тушенко // Право України. – 2005. – № 2. – С. 73–77.
4. Піщенко Г. Кримінологічна характеристика наркоманії в Україні / Г. Піщенко, С. Мінченко // Право України. – 2005. – № 9. – С. 63–66.
5. Про схвалення Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року: Розпорядження КМУ від 28.08.2013 р. № 735-р: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.apteka.ua/article/254718>.